

06. ÎNSCRIEREA MODIFICĂRILOR INTERVENITE ÎN STATUTUL CIVIL SAU CU PRIVIRE LA NUME PRODUSE ÎN STRĂINĂTATE

Cererile de înscriere a modificărilor intervenite în statutul civil al persoanei sau cu privire la nume ori ca urmare a rectificării actelor de stare civilă, produse în străinătate, precum și cu privire la regimul matrimonial ales în fața autorităților/instituțiilor străine competente se depun **personal** sau **prin împuternicit** cu procură specială la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul pe marginea căruia urmează să se opereze mențiunea; modificările se înscriu de ofițerul de stare civilă prin mențiune pe actele de stare civilă, cu **aprobarea** șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/directorului D.G.E.P.M.B.

Cererile depuse personal sau prin împuternicit cu procură specială la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României privind înscrierea modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume ori ca urmare a rectificării actelor de stare civilă, produse în străinătate, precum și cu privire la regimul matrimonial ales în fața autorităților/instituțiilor străine competente se aprobă și se înscriu prin mențiune pe actele de stare civilă de către D.E.P.A.B.D.

Prin excepție de la prevederile enunțate, hotărârile străine ale căror efecte sunt recunoscute, potrivit legii, prin hotărâre pronunțată în România de instanța competentă se înscriu fără avizul șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B./D.E.P.A.B.D.

Cetățeanul român este obligat ca, în **termen** de 6 luni de la înregistrarea în străinătate a modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume, să solicite, personal sau prin împuternicit cu procură specială, înscrierea mențiunilor în registrele de stare civilă române.

1.2 ÎNTOCMIREA ACTULUI DE CĂSĂTORIE

Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor, al primăriei în a cărei rază de competență teritorială își are domiciliul ori reședința unul dintre viitorii soți sau, după caz, la un sediu destinat acestui scop, stabilit de primarul unității administrativ-teritoriale respective.

Căsătoria se poate încheia și în afara sediului serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei competente, cum ar fi grădinile publice, parcurile, muzeele și alte locuri în aer liber, la cererea viitorilor soți, cu aprobarea primarului.

Prin excepție, căsătoria poate fi încheiată la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la o altă primărie decât cea în a cărei rază teritorială domiciliază sau își au reședința viitorii soți, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale unde se încheie căsătoria.

Declarația de căsătorie și documentele care stau la baza acesteia:

- declarația de căsătorie se face personal de către viitorii soți, în scris, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria competentă, unde urmează a se încheia căsătoria. În declarația de căsătorie, viitorii soți vor arăta că nu există niciun impediment legal la căsătorie și vor menționa numele de familie pe care îl vor purta în timpul căsătoriei potrivit legii, legea aplicabilă regimului matrimonial, precum și, în cazul aplicării legii române, regimul matrimonial ales;
- pentru motive temeinice, dacă unul dintre viitorii soți se află în imposibilitatea de a se deplasa la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei competente, declarația de căsătorie se poate face și în afara sediului acestuia/acesteia, în fața ofițerului de stare civilă, cu aprobarea primarului;
- ofițerul de stare civilă care primește declarația de căsătorie solicită viitorilor soți să prezinte actele de identitate, certificatele de naștere sau, pentru cetățeanul străin, după caz, extrasul de naștere/extrasul multilingv, certificatele medicale privind starea sănătății acestora, dovada desfacerii/încetării unei căsătorii anterioare, după caz, precum și:
 - autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție își are domiciliul cel care cere încuviințarea pentru încheierea căsătoriei, în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de rudenie firească sau adopție, în condițiile prevăzute de lege;
 - avizul medical, dovada încuviințării părinților/tutorelui și autorizarea, prin sentință definitivă, pentru încheierea căsătoriei, dată de instanța de tutelă în a cărei circumscripție are domiciliul minorul, în cazul existenței unor impedimente legate de vârsta matrimonială;
 - dovada înștiințării tutorelui sub a cărui ocrotire se află despre formularea declarației de căsătorie, atunci când viitorul soț beneficiază de consiliere judiciară sau tutelă specială.
- dacă unul dintre viitorii soți, părinții sau tutorele nu se află în unitatea administrativ-teritorială unde urmează a se încheia căsătoria, ei pot face declarația de căsătorie, respectiv pot depune dovada încuviințării la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale unde au domiciliul sau reședința, care o transmite în termen de 48 de ore serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unde urmează a se încheia căsătoria.

Termenul pentru încheierea căsătoriei

Căsătoria se încheie începând cu a 11-a zi de la depunerea declarației de căsătorie, dar nu mai târziu de a 30-a zi. Încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului prevăzut anterior poate fi încuviințată, pentru motive temeinice, dovedite cu documente justificative, de către primarul unității administrativ-teritoriale/șeful misiunii diplomatice sau oficiului consular de carieră al României unde urmează a se încheia căsătoria. Dacă de la data depunerii declarației de căsătorie au trecut 30 de zile și căsătoria nu a fost încheiată ori dacă viitorii soți doresc să modifice declarația inițială, cu privire la numele de familie și/sau regimul matrimonial, aceștia vor face o nouă declarație de căsătorie.

Căsătoria cetățenilor străini

Ofițerul de stare civilă poate încheia căsătoria între cetățeni străini sau între aceștia și cetățeni români numai dacă, pe lângă actele prevăzute de lege, viitorii soți cetățeni străini prezintă dovezi eliberate de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale țărilor ai căror cetățeni sunt, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legea lor națională, pentru încheierea căsătoriei.

Cetățenii statelor cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență juridică în materie civilă sau de drept al familiei, precum și cetățenii statelor care nu au misiune diplomatică acreditată în România, precum și cetățenii străini care încheie căsătoria la misiunea diplomatică sau oficiul consular de carieră ale României fac dovada îndeplinirii condițiilor de fond cerute de legea lor națională pentru încheierea căsătoriei, cu documente justificative eliberate de autoritățile competente ale statului de cetățenie.

În situația în care unul sau ambii viitori soți sunt cetățeni străini, dosarul de căsătorie trebuie să conțină și declarații notariale din care să rezulte că acesta/aceștia îndeplinesc condițiile necesare încheierii căsătoriei în fața autorităților române competente.

1.3 ÎNTOCMIREA ACTULUI DE DECES

Întocmirea actului de deces se face de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale în a căruia/cărei rază s-a produs evenimentul.

Documente care stau la baza înregistrării decesului

- înregistrarea decesului se face ca urmare a unei declarații verbale sau din oficiu; declarația poate fi făcută de oricare dintre membrii familiei decedatului sau, în lipsa acestora, de una dintre următoarele persoane:
 - medicul sau alt cadru din unitatea sanitară unde s-a produs decesul;
 - orice persoană care are cunoștință despre deces.
- documente necesare:
 - certificatul medical constatator al decesului;
 - documentul de identitate;
 - după caz, documentul de evidență militară al celui decedat;
 - când decesul se datorează unei sinucideri, unui accident sau altor cauze violente, precum și în cazul găsirii unui cadavru, pentru întocmirea actului de deces este necesară și dovada eliberată de poliție sau de parchet, din care să rezulte că una dintre aceste autorități a fost sesizată despre deces.

Termenul de declarare a decesului

- declararea decesului se face în termen de 3 zile de la data încetării din viață a persoanei;
- în situațiile în care decesul se datorează unei sinucideri, unui accident sau altor cauze violente, precum și în cazul găsirii unui cadavru, termenul de 3 zile de declarare a decesului se calculează de la data eliberării certificatului medical constatator al decesului.

Eliberarea adeverinței de înhumarea

- după întocmirea actului de deces, ofițerul de stare civilă poate elibera declarantului, la cerere scrisă, o adeverință de înhumare sau de incinerare a cadavrului;
- înhumarea sau incinerarea unui cetățean român sau de origine română al căruia deces s-a produs și s-a înregistrat în străinătate se face pe baza adeverinței de înhumare sau de incinerare a cadavrului eliberată de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază urmează să se facă înhumarea ori incinerarea. În această situație adeverința se întocmește pe baza:
 - certificatului/extrasului de deces eliberat de autoritățile străine, precum și a traducerii legalizate a acestuia sau a extrasului multilingv;
 - certificatului de deces eliberat de misiunea diplomatică sau de oficiul consular de carieră al României.
- adeverința se eliberează într-un singur exemplar. În cazul în care declarantul decesului nu mai deține adeverința de înhumare sau de incinerare, la solicitarea scrisă a acestuia sau a altei persoane care justifică un interes legitim se eliberează o altă adeverință.

În situația în care decesul s-a produs în străinătate și nu s-a înregistrat la autoritățile străine competente sau la misiunile diplomatice ori oficiile consulare de carieră ale României, actul de deces se întocmește de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale pe a căruia/cărei rază a avut domiciliul persoana decedată, după ce Ministerul Afacerilor Interne verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă decesul nu a fost înregistrat în străinătate. Întocmirea actului de deces se

face cu aprobarea parchetului, a primarului unității administrativ-teritoriale și avizul conform al șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., în baza certificatului medical constatator eliberat de autoritățile străine apostilat/supralegalizat, după caz.

1.1 ÎNTOCMIREA ACTULUI DE NAȘTERE

Întocmirea actului de naștere se face ca urmare a unei declarații verbale sau din oficiu, de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei/cărei rază s-a produs evenimentul ori, după caz, de către ofițerul de stare civilă din cadrul misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră a/al României acreditate/acreditat să exercite funcții consulare în statul pe teritoriul căruia s-a produs evenimentul.

Termenul pentru declararea și înregistrarea nașterii - Declararea nașterii se face în termen de 30 de zile pentru copilul născut viu și în termen de 3 zile pentru copilul născut mort. Termenele se socotesc de la data nașterii. În cazul în care copilul născut viu a decedat înăuntrul termenului de 30 de zile, declararea nașterii se face în termen de 24 de ore de la data decesului.

Au obligația de a face declarația de naștere oricare dintre părinți, iar dacă, din diferite motive, nu o pot face, obligația declarării revine medicului, persoanelor care au fost de față la naștere, asistentului social sau, după caz, persoanei cu atribuții de asistență socială din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea sau oricărei persoane care a luat cunoștință despre nașterea copilului.

Documente necesare înregistrării nașterii:

- actul de identitate al mamei și al declarantului, certificatul medical constatator al nașterii și, după caz, certificatul de căsătorie al părinților;
- în lipsa actului de identitate al mamei, înregistrarea se face pe baza celorlalte documente indicate anterior, a documentului întocmit de reprezentantul poliției cu ocazia verificărilor efectuate la solicitarea unității sanitare în care a avut loc nașterea, cu privire la datele de identificare a mamei, și a verificărilor în registrele de stare civilă sau în Registrul național de evidență a persoanelor;
- în cazul în care nașterea mamei nu este înregistrată, întocmirea actului se face pe baza declarației scrise a persoanelor enumerate, a procesului-verbal privind identitatea declarată de mamă, semnat de reprezentantul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, de reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare, a certificatului medical constatator al nașterii și a actului de identitate al declarantului. În acest caz, numele de familie și prenumele copilului se stabilesc prin dispoziție emisă în termen de 5 zile de la data solicitării de către primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

Înregistrarea tardivă a nașterii

- când declarația de naștere a fost făcută după expirarea termenelor prevăzute de lege, dar nu mai târziu de un an de la naștere, întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, respectiv a șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră a/al României acreditate/acreditat să exercite funcții consulare în statul pe teritoriul căruia s-a produs evenimentul, în termen de până la 30 de zile de la data solicitării;
- dacă declarația de naștere a fost făcută după trecerea unui an de la data nașterii, întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, cu avizul conform al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor sau, după caz, al D.G.E.P.M.B. Înregistrarea nașterii se realizează în termen de 90 de zile de la data solicitării.

Stabilirea numelui de familie și al prenumelui copilului

- numele de familie și prenumele copilului se stabilesc potrivit dispozițiilor Codului Civil;
- ofițerul de stare civilă are obligația de a refuza motivat, comunicând în scris declarantului, înregistrarea prenumelor formate din cuvinte indecente, ridicole ori altele asemenea, de natură a afecta ordinea publică și bunele moravuri sau interesele copilului, după caz;
- prenumele declarat la data înregistrării nașterii nu poate fi format din mai mult de trei cuvinte;
- dacă părinții nu au nume de familie comun sau există neconcordanță între prenumele copilului trecut în certificatul medical constatator al nașterii și declarația verbală a declarantului ori prenumele este format din mai mult de trei cuvinte, întocmirea actului de naștere se face pe baza declarației scrise și semnate de ambii părinți, din care să rezulte numele de familie și prenumele copilului. Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la prenumele copilului născut viu, în actul de naștere se va înregistra prenumele din certificatul medical constatator al nașterii. Dacă în certificatul medical constatator al nașterii prenumele înscris are mai mult de trei cuvinte, în actul de naștere se înscriu doar primele trei;
- în lipsa acordului părinților cu privire la numele de familie, instanța de tutelă hotărăște și comunică de îndată hotărârea rămasă definitivă serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale care a înregistrat actul de naștere. În această situație, în actul de naștere întocmit cu ocazia declarării nașterii nu se completează numele de familie al copilului; certificatul de naștere se eliberează numai după înscrierea mențiunii privind stabilirea numelui de familie de către instanța de tutelă.

În cazul adopției se întocmește un nou act de naștere de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căruia/căreia se află domiciliul adoptatorilor/adoptatorului. În situația în care adoptatorii sunt cetățeni străini ori cetățeni români cu domiciliul sau cu reședința în străinătate, noul act de naștere se va întocmi de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căreia s-a aflat domiciliul celui adoptat până la momentul încuviințării adopției ori sediul instituției de ocrotire, în cazul copiilor care s-au aflat în îngrijirea acestora anterior încuviințării adopției.

În situația în care **nașterea unui cetățean român s-a produs în străinătate și nu a fost declarată ori a fost înregistrată cu date nereale privind identitatea părinților, iar declararea nașterii sau înregistrarea nașterii se face în țară** actul de naștere se întocmește de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul părinților/au avut ultimul domiciliu părinții, după ce Ministerul Afacerilor Interne verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă nașterea nu a fost înregistrată în străinătate.

5. PROCEDURA DIVORȚULUI PE CALE ADMINISTRATIVĂ

Ofițerul de stare civilă constată desfacerea căsătoriei, prin divorț pe cale administrativă, dacă soții sunt de acord cu divorțul și nu au copii minori, născuți din căsătorie sau adoptați.

Cererea de divorț pe cale administrativă se face în scris, se depune și se semnează personal de către ambii soți, în fața ofițerului de stare civilă delegat de la primăria care are în păstrare actul de căsătorie sau pe raza căreia se află ultima locuință comună a soților.

În cererea de divorț fiecare dintre soți **declară** pe propria răspundere că:

- a) este de acord cu desfacerea căsătoriei;
- b) nu are copii minori cu celălalt soț, născuți din căsătorie sau adoptați împreună cu acesta;
- c) nu este pus sub interdicție;
- d) nu a mai solicitat altor autorități desfacerea căsătoriei.

În cererea de divorț soții **declară** pe propria răspundere:

- a) adresa ultimei locuințe comune;
- b) numele pe care fiecare sau, după caz, numai unul dintre aceștia urmează să îl poarte după desfacerea căsătoriei.

La depunerea cererii de divorț, ofițerul de stare civilă delegat solicită soților următoarele **documente**:

- a) certificatele de naștere și căsătorie ale soților, în original;
- b) documentele cu care se face dovada identității, în original.

Documentele trebuie însoțite și de o declarație dată în fața ofițerului de stare civilă, în situația în care ultima locuință comună declarată nu este aceeași cu domiciliul sau reședința ambilor soți înscris/ă în actele de identitate.

În cazul cetățenilor străini, certificatele de naștere trebuie să îndeplinească cerințele de legalitate prevăzute în convențiile internaționale și tratatele încheiate între România și statele ai căror cetățeni sunt.

Dovada identității se poate face de către soți cu unul dintre următoarele **documente**:

- a) pentru cetățenii români - cartea de identitate, cartea de identitate provizorie, buletinul de identitate sau, în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, pașaportul, care să se afle în termenul de valabilitate atât la momentul depunerii cererii, cât și la data eliberării certificatului de divorț;
- b) pentru cetățenii Uniunii Europene sau ai Spațiului Economic European - documentul de identitate sau pașaportul emis de statul aparținător;
- c) pentru apatrizi - pașaport emis în baza Convenției privind statutul apatrizilor din anul 1954, însoțit de permisul de ședere temporar sau permanent, după caz;
- d) pentru cetățenii străini din statele terțe - pașaportul emis de statul ai cărui cetățeni sunt, în care să fie aplicată viza de intrare pe teritoriul României; viza trebuie să fie valabilă atât la data depunerii, cât și la data eliberării certificatului de divorț;
- e) pentru cetățenii străini beneficiari ai protecției internaționale în România - documentul de călătorie emis în baza Convenției de la Geneva din 1951 sau, după caz, documentul de călătorie pentru străinii care au obținut protecție subsidiară;
- f) pentru cetățenii străini solicitanți de azil în România - pașaportul emis de statul ai cărui cetățeni sunt, însoțit de documentul temporar de identitate.

Ofițerul de stare civilă delegat înregistrează cererea de divorț în ziua în care a fost primită și acordă soților un termen de 30 de zile calendaristice, calculate de la data depunerii cererii, pentru eventuala retragere a acesteia. La expirarea termenului de 30 de zile calendaristice, ofițerul de stare civilă delegat verifică dacă soții stăruie să divorțeze și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și

neviciat, solicitând soților o declarație. În situația în care ambii soți sau numai unul dintre aceștia înțeleg/înțelege să renunțe la divorț, completează o declarație.

Dacă soții nu se prezintă împreună, după termenul prevăzut de lege, dosarul de divorț **se clasează**, prin întocmirea unui referat. Dosarul de divorț se clasează în aceleași condiții, în următoarele cazuri:

- a) dacă ambii soți sau numai unul dintre aceștia înțeleg/înțelege să renunțe la divorț;
- b) dacă, înainte de finalizarea procedurii de divorț, unul dintre soți este pus sub interdicție;
- c) dacă, înainte de finalizarea procedurii de divorț, intervine nașterea unui copil;
- d) dacă, înainte de finalizarea procedurii de divorț, unul dintre soți a decedat, căsătoria încetând prin deces.

Dacă sunt întrunite condițiile legale, ofițerul de stare civilă constată desfacerea căsătoriei prin acordul soților și eliberează certificatul de divorț, care va fi înmănat foștilor soți într-un termen maxim de 5 zile lucrătoare.

Certificatul de divorț se întocmește în 3 exemplare originale, din care două se înmânează părților pe bază de semnătură pe cererea de divorț și în registrul de evidență a certificatelor de divorț, iar un exemplar rămâne la dosarul de divorț.

În caz de **pierdere, distrugere sau furt** al certificatului de divorț, ofițerul de stare civilă delegat eliberează un duplicat, conform cu originalul aflat în arhiva proprie, în baza cererii formulate de către unul dintre foștii soți, personal sau prin împuternicit cu procură specială. La eliberarea duplicatelor certificatelor de divorț se menționează în partea superioară dreaptă mențiunea "DUPLICAT". Cererea se depune la S.P.C.L.E.P. sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare dosarul de divorț, făcându-se mențiuni despre aceasta în dosarul de divorț.

CertIFICATELE de divorț **greșit** completate se retrag în vederea rectificării. După rectificare, se eliberează certificatul de divorț conform rectificării, iar cel greșit completat se anulează.

3. PROCEDURA SCHIMBĂRII NUMELUI PE CALE ADMINISTRATIVĂ

Cetățenii români pot obține, pentru motive temeinice, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea, în condițiile prezentei legi.

Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

- a) când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod;
 - b) când persoana în cauză a folosit, în exercitarea profesiei, numele pe care dorește să îl obțină, făcând dovada cu privire la aceasta, precum și asupra faptului că este cunoscută în societate sub acest nume;
 - c) când, din neatenția ofițerilor de stare civilă ori ca urmare a necunoașterii reglementărilor legale în materie, au fost efectuate mențiuni greșite în registrele de stare civilă ori au fost eliberate certificate de stare civilă cu nume eronate, în baza cărora au fost eliberate alte acte;
 - d) când persoana în cauză are nume de familie sau prenume format din mai multe cuvinte și dorește simplificarea acestuia;
 - e) când persoana în cauză este cunoscută cu un prenume și dorește adăugarea acestuia la prenumele inițial, cu respectarea dispozițiilor legale privind numărul maxim de cuvinte din care poate fi format prenumele;
 - f) când persoana în cauză poartă un nume de proveniență străină și solicită să poarte un nume românesc;
 - g) când persoana și-a schimbat numele de origine străină într-un nume românesc, pe cale administrativă, și dorește să revină la numele dobândit la naștere sau purtat anterior;
 - h) când părinții și-au schimbat numele pe cale administrativă, iar copiii solicită să poarte un nume de familie comun cu al părinților lor;
 - i) când persoana în cauză solicită să poarte un nume de familie comun cu al celorlalți membri ai familiei;
 - j) când unul dintre soți sau ambii dorește/doresc schimbarea numelui de familie comun sau reunit purtat în timpul căsătoriei, cu respectarea dispozițiilor art. 282 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, și cu consimțământul celuilalt soț, dat în formă autentică sau în fața ofițerului de stare civilă;
 - k) când persoana în cauză face dovada că a fost recunoscută de către părinte ulterior înregistrării nașterii, în formele prevăzute la art. 416 alin. (1) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, însă, întrucât nu s-a încuviințat și purtarea numelui de familie al acestuia, nu există altă posibilitate de dobândire a numelui părintelui decât pe cale administrativă;
 - l) când prenumele purtat este specific sexului opus;
 - m) când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească și solicită să poarte un prenume corespunzător, prezentând hotărâre judecătorească definitivă;
 - n) când persoana în cauză are numele schimbat în străinătate și nu are act administrativ străin, făcând dovada cu privire la aceasta cu pașaportul/actul de identitate emis de autoritățile străine;
 - o) alte cazuri temeinic justificate.
- Sunt de asemenea considerate justificate și cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:
- a) când persoana în cauză a adoptat minori și dorește ca aceștia să poarte un alt prenume;
 - b) când căsătoria a încetat prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, iar soțul supraviețuitor solicită să revină la numele de familie purtat anterior căsătoriei ori la numele de familie dobândit la naștere;
 - c) când în urma divorțului un fost soț revine la numele de familie purtat anterior și care provine dintr-o altă căsătorie, de asemenea desfăcută prin divorț, și dorește să poarte numele dobândit la naștere;
 - d) când în urma divorțului un fost soț păstrează numele de familie purtat în căsătorie și dorește un nume purtat anterior căsătoriei sau numele dobândit la naștere;
 - e) când în urma încetării căsătoriei prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia

dintre soți celălalt soț se recăsătorește și, ca urmare a desfacerii acestei căsătorii, acesta dorește să poarte numele de familie dobândit la naștere;

f) când fostul soț dorește să poarte numele de familie pe care l-a avut în căsătorie, pentru a avea un nume comun cu copiii, cu consimțământul fostului soț, dat în forma autentică sau în fața ofițerului de stare civilă;

g) când părinții au divorțat, iar părintele care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei solicită pentru copil să poarte același nume de familie cu el;

h) când s-a desfăcut adopția unei persoane căsătorite care are copii minori și în urma desfacerii adopției persoana în cauză revine la numele de familie avut înainte de adopție și dorește schimbarea numelui de familie al copilului/copiiilor pentru a purta nume de familie comun;

i) când unul dintre soți, la încheierea căsătoriei, a luat numele de familie al celuilalt soț, nume pe care acesta l-a dobândit prin adopție, iar ulterior încheierii căsătoriei are loc desfacerea adopției și celălalt soț dorește să poarte nume de familie comun cu acesta;

j) când părintele căruia i-a fost încredințat un minor în urma divorțului solicită ca acesta să-i poarte numele de familie dobândit ca urmare a încheierii unei noi căsătorii, cu consimțământul soțului și al celuilalt părinte al minorului, dat în formă autentică sau în fața ofițerului de stare civilă.

Persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă depune cerere **personal** sau prin **împuternicit** cu procură specială, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale în a căruia/cărei rază teritorială își are domiciliul sau a avut ultimul domiciliu, în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate. Cetățenii români care nu au avut niciodată domiciliul în România depun cererea la Direcția Publică de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București.

Cererea de schimbare a numelui trebuie să fie motivată prin unul dintre cazurile prevăzute mai sus și să fie însoțită de următoarele acte:

- actul de identitate și certificatele de stare civilă ale persoanei care solicită schimbarea numelui, în original; originalul documentelor se fotocopiază și se restituie acesteia;
- un exemplar al Monitorului Oficial al României, Partea a III-a, în care a fost publicat, extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia să nu fi trecut mai mult de un an, în original sau, dacă există mijloace informatice de verificare a autenticității acestuia, se poate prezenta un exemplar al acestuia emis de pe exemplarul original;
- dacă este cazul, consimțământul persoanei al cărei nume se solicită a fi purtat, dat în formă autentică sau în fața ofițerului de stare civilă;
- dacă este cazul, încuviințarea instanței de tutelă;
- pentru solicitanții care au împlinit vârsta de 14 ani, certificat de cazier judiciar;
- orice alte documente pe care solicitantul le consideră necesare pentru motivarea cererii sale;
- procură specială și copia actului de identitate al împuternicitului, în cazul în care schimbarea numelui este solicitată prin împuternicit cu procură specială.

Pentru **minor**, cererea de schimbare a numelui se face, după caz, de părinți sau, cu încuviințarea instanței de tutelă, de către tutore. Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la schimbarea numelui copilului, va hotărî instanța de tutelă. Când cererea de schimbare a numelui minorului este făcută de către unul dintre părinți, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în forma autentică sau în fața ofițerului de stare civilă. Acordul nu este necesar în cazul în care celălalt părinte este pus sub interdicție ori este declarat mort sau decăzut din exercițiul drepturilor părintești. În cazul în care minorul a împlinit vârsta de 14 ani, cererea va fi semnată și de acesta. Pentru persoana pusă sub interdicție, cererea de schimbare a numelui se face de către tutore, cu încuviințarea instanței de tutelă. În cazul în care părinții copilului sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, dispăruți, decăzuți

din drepturile părintești ori declarați judecătorește morți și nu a fost instituită tutela, cererea de schimbare a numelui minorului se face de către structura publică specializată pentru protecția copilului din subordinea consiliului județean ori a consiliului local/al sectorului municipiului București. Schimbarea numelui de familie al minorului se poate cere odată cu schimbarea numelui de familie al unuia dintre părinți sau ulterior, pentru motive temeinice. În situația în care ambii părinți solicită schimbarea numelui de familie, schimbarea numelui de familie al minorului este obligatorie și se realizează din oficiu. Prin excepție schimbarea numelui de familie a minorului care a împlinit vârsta de 14 ani se realizează numai cu consimțământul acestuia. Schimbarea prenumelui minorului se poate cere oricând.

Schimbarea numelui de familie și/sau a prenumelui **nu se admite** dacă împotriva solicitantului a fost dispusă în condițiile Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, o măsură de limitare a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate, pe durata existenței unei astfel de măsuri sau dacă în ultimii 5 ani solicitantul a fost:

- condamnat, pentru fapte săvârșite cu intenție;
- expulzat sau returnat din țările cu care România a încheiat acorduri în acest sens.

Dovada schimbării numelui se face cu dispoziția de admitere a schimbării numelui și cu noul certificat de stare civilă eliberat de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primărie pe baza dispoziției de admitere a schimbării numelui.

2. TRANSCRIEREA CERTIFICATELOR SAU EXTRASELOR ELIBERATE DE AUTORITĂȚILE STRĂINE

Actele de stare civilă ale cetățenilor români, întocmite de autoritățile străine, au putere doveditoare în țară numai dacă sunt transcrise în registrele de stare civilă române.

Cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la înregistrarea actului sau faptului de stare civilă la autoritățile străine respectiv de la data dobândirii/redobândirii cetățeniei române, să solicite transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale competent/competentă ori la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României.

Transcrierea certificatelor/extraselor/extraselor multilingve de stare civilă se efectuează în străinătate cu **aprobarea** șefilor misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare de carieră, iar în țară cu **aprobarea** primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu/ultimul domiciliu avut în România al titularului sau al solicitantului, după caz, și **avizul conform** al șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor al sectorului municipiului București, iar refuzul acestora se motivează.

Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve privind **cetățenii români care nu au avut niciodată domiciliul în România**, cu excepția celor care au redobândit cetățenia română sau cărora li s-a acordat cetățenia română, în temeiul prevederilor art. 10 și 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face cu aprobarea primarului sectorului 1 al municipiului București și cu avizul conform al șefului Direcției Publice de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București, în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii de transcriere.

Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă privind **cetățenii care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română** în temeiul prevederilor art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au avut niciodată domiciliul în România se face în termen de 60 de zile de la depunerea cererii, după cum urmează:

- cu aprobarea primarilor sectoarelor municipiului București și cu avizul conform al șefilor serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor ale sectoarelor municipiului București;
- cu aprobarea primarilor municipiilor reședință de județ și cu avizul conform al șefilor serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor.

Persoanele care au **redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română și care au/au avut domiciliul în România** depun cererea de transcriere a certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă la Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale pe raza căruia/căreia se află:

- ultimul loc de domiciliu avut în țară, înainte de pierderea cetățeniei române;
- adresa imobilului în care a locuit înainte de dobândirea cetățeniei române, înscrisă în documentul eliberat de structura pentru imigrări;
- domiciliul stabilit după redobândirea cetățeniei române în temeiul prevederilor art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare; în cazul în care persoanele dețin pașaport în care este menționat domiciliul din străinătate, competența aparține Direcției Publice de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al

Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă privind cetățenii care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română se face în termen de 90 de zile de la depunerea cererii, cu aprobarea șefilor misiunilor diplomatice ori ai oficiilor consulare de carieră ale României, acreditate să exercite funcții consulare în statul în care actele sau faptele de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în prealabil la autoritatea locală competentă.

În situații temeinic justificate, pentru **copiii cetățeni români aflați în străinătate față de care s-a dispus o măsură de protecție specială**, șefii misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României pot transcrie în registrele de stare civilă române, din oficiu, cu titlu gratuit, actele de stare civilă întocmite de autoritățile străine, la sesizarea autorităților străine competente ori, după caz, a autorităților române cu atribuții în materie de protecție a copiilor.

În situații temeinic justificate, pentru **copiii cetățeni români născuți în străinătate față de care s-a dispus o măsură de protecție specială**, în condițiile Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, și ai căror părinți nu solicită transcrierea certificatelor de naștere, primarul unității administrativ-teritoriale de la domiciliul persoanei, membrilor familiei, asistentului maternal care asigură creșterea și îngrijirea copilului sau în a cărei rază se află serviciul de tip rezidențial care îl are în îngrijire poate transcrie în registrele de stare civilă, din oficiu, cu titlu gratuit, certificatele de naștere eliberate de autoritățile străine, la solicitarea direcției generale de asistență socială și protecția copilului. Transcrierea se face în baza certificatului sau extrasului de stare civilă eliberat de autoritățile străine și a copiei hotărârii comisiei pentru protecția copilului ori a instanței de judecată prin care a fost stabilită măsura de protecție specială și a celorlalte documente prevăzute de lege pentru procedura transcrierii.

În situații temeinic justificate, pentru **copiii cetățeni români născuți în străinătate și aflați în țară cu părinții sau cu persoana desemnată în condițiile art. 104 alin. (2) din Legea nr. 272/2004**, pentru care părinții nu solicită transcrierea certificatelor de naștere, primarul unității administrativ-teritoriale de la domiciliul oricăruia dintre părinți poate transcrie în registrele de stare civilă, din oficiu, cu titlu gratuit, certificatele de naștere eliberate de autoritățile străine, la solicitarea serviciului public de asistență socială. Transcrierea se face în baza raportului de anchetă socială întocmit de serviciul public de asistență socială care solicită transcrierea și a celorlalte documente prevăzute de lege pentru procedura transcrierii. În cazul în care părinții au domiciliu diferite, se prezintă declarația unuia dintre părinți din care să rezulte la care dintre aceștia are domiciliul copilul, iar dacă nu se poate prezenta declarația niciunui dintre părinți, copilul este înregistrat în sistem informatic, cu domiciliul mamei.

Cererea de transcriere se face în nume propriu sau prin împuternicit cu procură specială, autenticată în condițiile legii.

Minorii în vârstă de peste 14 ani solicită transcrierea **certificatului/extrasului/extrasului multilingv de naștere** în nume propriu, asistați de unul dintre părinți sau, după caz, de tutore, ori prin împuternicit cu procură specială; în cazul în care părinții au domiciliu diferite în țară, primăria competentă privind transcrierea nașterii poate fi oricare din cele două primării pe raza cărora au domiciliul părinții minorului.

În cazul transcrierii **certificatului/extrasului/extrasului multilingv de căsătorie**, cererea se adresează primarului unității administrativ-teritoriale de la domiciliul comun al soților, iar dacă soții

au domiciliu diferite în țară, la oricare dintre cele două primării pe raza cărora aceștia își au domiciliul.

În cazul transcrierii **certificatului/extrasului/extrasului multilingv de deces**, cererea se adresează primarului unității administrativ-teritoriale a locului de domiciliu al solicitantului, care are obligația să dispună verificări și la ultimul domiciliu al decedatului, sau primarului unității administrativ-teritoriale de la ultimul domiciliu avut în țară de către persoana decedată.

Documentele administrative emise de autoritățile străine, prezentate pentru înregistrarea în registrele de stare civilă române, precum și **traducerile acestora**, care sunt făcute la un notar public din străinătate, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- documentele eliberate de instituții ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga din 5 octombrie 1961 se apostilează;
- documentele eliberate de statele cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență judiciară sunt scutite de supralegalizare, apostilare sau orice altă formalitate;
- documentele care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute se supralegalizează.

Extrasele multilingve ale actelor de stare civilă eliberate în baza Convenției de la Viena prezentate în vederea transcrierii în registrele de stare civilă române **sunt scutite** de traducere, legalizare sau de orice altă formalitate echivalentă.

Cererea de transcriere este însoțită de **certificatul/extrasul/extrasul multilingv de stare civilă** eliberat de autoritățile străine, în original, fotocopie și traducere legalizată, precum și, după caz, de următoarele documente:

- fotocopii ale certificatelor de naștere și de căsătorie, fotocopii ale actului de identitate sau pașaportului, după caz;
- declarații notariale, din partea ambilor soți, dacă sunt cetățeni români, sau numai a soțului cetățean român, cu privire la numele purtat după căsătorie, în situația în care în **certificatul/extrasul/extrasul multilingv de căsătorie** procurat din străinătate nu se face referire la numele soților după căsătorie;
- declarații din partea ambilor soți date în fața notarului public sau în fața ofițerului de stare civilă care înregistrează actul de căsătorie, cu privire la legea aplicabilă regimului matrimonial ales; în cazul în care legea aplicabilă este legea română se declară și regimul matrimonial ales și se prezintă convenția matrimonială autenticată de notarul public, după caz. În situația în care în **certificatul/extrasul/extrasul multilingv de căsătorie** procurat din străinătate se face referire la regimul matrimonial ales, acesta se înscrie în actul de căsătorie fără a fi necesară prezentarea declarației cu privire la legea aplicabilă regimului matrimonial sau o convenție matrimonială. În situația în care legea aplicabilă regimului matrimonial este legea străină, iar soții au încheiat o convenție în străinătate se prezintă convenția matrimonială apostilată/supralegalizată, în original, fotocopie și traducerea acesteia în limba română, legalizată;
- declarație din partea părintelui care solicită transcrierea **certificatului/extrasului/extrasului multilingv de naștere** al copilului, în cazul în care părinții acestuia au domiciliu diferite;
- declarație din partea titularului actului ori a reprezentantului legal că nu mai există un alt act transcris/înscriș sau reconstituit.

În situația în care se stabilește că în **certificatul/extrasul/extrasul multilingv** eliberat de autoritățile străine au fost înscrise date care sunt în **neconcordanță** cu cele înscrise în registrele de stare civilă române și R.N.E.P., transcrierea se va face după îndreptarea erorilor de către autoritățile străine emitente.

**Taxe speciale stabilite în activitățile de stare civilă prestate de către
Direcția Județeană de Evidență a Persoanelor Sibiu pentru anul 2024**

Nr. crt.	Denumire activitate	Unitate de măsură	Tarif pentru anul 2024
1.	Taxă pentru avizarea transcrierii în registrele de stare civilă române a actelor de stare civilă ale cetățenilor români, întocmite în străinătate la autoritățile locale competente, în regim de urgență, în termen de maxim 5 zile lucrătoare de la data înregistrării documentației la sediul Direcției Județene de Evidență a Persoanelor Sibiu Se achită fie în contul IBAN RO23TREZ57621G335000XXXX, deschis la Trezoreria municipiului Sibiu, cod fiscal 17493345, fie la casieria D.J.E.P. Sibiu sau tranzacții cu cardul pe POS	dosar analizat	200 lei
2.	Taxă pentru soluționarea cererii de schimbare a numelui pe cale administrativă, în regim de urgență, în termen de 10 de zile lucrătoare de la data înregistrării documentației la sediul Direcției Județene de Evidență a Persoanelor Sibiu Se achită fie în contul IBAN RO23TREZ57621G335000XXXX, deschis la Trezoreria municipiului Sibiu, cod fiscal 17493345, fie la casieria D.J.E.P. Sibiu sau tranzacții cu cardul pe POS	dosar analizat	200 lei
3.	Taxă pentru aprobarea înscrierii, în registrele de stare civilă române, a mențiunilor privind modificările intervenite în statutul civil al persoanei sau cu privire la nume ori ca urmare a rectificării actelor de stare civilă, produse în străinătate, precum și cu privire la regimul matrimonial ales în fața autorităților/instituțiilor străine competente, în regim de urgență, în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării documentației la sediul Direcției Județene de Evidență a Persoanelor Sibiu Se achită fie în contul IBAN RO23TREZ57621G335000XXXX, deschis la Trezoreria municipiului Sibiu, cod fiscal 17493345, fie la casieria D.J.E.P. Sibiu sau tranzacții cu cardul pe POS	dosar analizat	200 lei

CONSTATAREA CONTRAVENTIILOR ȘI APLICAREA SANCTIUNILOR CONTRAVENTIONALE
– în materia stării civile, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 119/1996

Nr. crt.	Fapta care constituie contravenție	Temeiul legal al contravenției	Sanctiunea aplicată (cuanțum)	Temeiul legal pentru aplicarea sancțiunii
1.	Deținerea fără drept a certificatului de stare civilă aparținând altei persoane.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. a) și a ¹) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 11 alin. (1) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 119/1996
1a.	Eliberarea certificatelor de stare civilă altor persoane decât cele prevăzute la art. 10 alin. (1)	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 141 alin. (1) și art. 33 alin. (1) și (3) din Legea nr. 119/1996
2.	Nedeclararea nașterii sau decesului în condițiile și în termenele prevăzute de lege.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 61 alin. (3) și art. 62 din Legea nr. 119/1996
3.	Neasigurarea conservării și securității registrelor și certificatelor de stare civilă, potrivit normelor privind evidența și păstrarea acestora, sau netrimiteră la Arhivele Naționale a registrelor de stare civilă, după trecerea termenului legal de păstrare.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. d) și d ¹) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 8 alin. (1) și art. 61 alin. (2 ¹) din Legea nr. 119/1996
4.	Necomunicarea la serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor ori, după caz, la primăriile competente, de către ofițerul de stare civilă, a mențiunilor, a copiilor de pe dispozițiile de admitere a schimbării numelui sau neînscriserea mențiunilor pe actele de stare civilă	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 41 alin. (2) și alin. (10) din Legea nr. 119/1996
4a.	Netransmiterea celui de-al doilea exemplar al registrelor de stare civilă la serviciul public comunitar județean de evidență a persoanelor, în termenul prevăzut la art. 61 alin. (2 ¹).	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 5 alin. (1) din Legea nr. 119/1996
5.	Neprezentarea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve pentru transcriere în registrele de stare civilă române, în termenul prevăzut la art. 41 alin. (2) sau, după caz, alin. (10).	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	
6.	Omiterea declarării, în fața ofițerului de stare civilă, a unor date referitoare la starea civilă a persoanelor sau declararea lor în mod inexact.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	

7.	Neverificarea de către ofițerul de stare civilă a realității conținutului declarației și a concordanței acesteia cu actele de identitate, certificatele de stare civilă și celelalte înscrisuri prezentate.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 6 alin. (1) din Legea nr. 119/1996
8.	Comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă în alte condiții decât cele prevăzute la art. 70.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 70 din Legea nr. 119/1996
9.	Neeliberarea de către personalul medico-sanitar competent, în termenele legale de declarare a nașterii și a decesului, a certificatelor medicale constatatoare ale acestor fapte.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 141 alin. (2) și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 119/1996
10.	Pierderea sau deteriorarea certificatelor de stare civilă.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 10 alin. (9) din Legea nr. 119/1996
11.	Oficierea de către deservenții cultelor a serviciului religios în cazul căsătoriilor sau în vederea înmărmării sau incinerării fără a li se fi prezentat certificatul de căsătorie și, respectiv, certificatul de deces ori documentul prevăzut la art. 38 alin. (1).	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 10 alin. (1) și art. 38 alin. (1) din Legea nr. 119/1996
12.	Înregistrarea unui act de stare civilă cu încălcarea competenței teritoriale prevăzute de prezenta lege.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 14, art. 14 ² alin. (4), art. 19 alin. (2), art. 23 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1) și (3), art. 32 alin. (1), art. 37, art. 39, art. 39 ² , art. 41 alin. (3), art. 41 alin. (6)-(8) din Legea nr. 119/1996
13.	Efectuarea de răzuiri, ștersături în cuprinsul actelor de stare civilă.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 6 alin. (5) din Legea nr. 119/1996
14.	Netransmiterea în termenul legal a comunicărilor cu privire la înregistrarea nașterii cetățenilor români cu domiciliul în România ori a modificărilor intervenite în statutul civil al persoanelor, a actelor de identitate ale persoanelor decedate, serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor competente.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 8 alin. (1) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 119/1996
15.	Nerespectarea termenului prevăzut de lege privind sesizarea poliției despre găsirea unui copil.	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. o) din	100 lei - 500 lei	art. 19 alin. (1) din Legea nr. 119/1996

		Legea nr. 119/1996		
16.	Înhumarea sau incinerarea cadavrului fără prezentarea certificatului de deces ori a documentului prevăzut la art. 38 alin. (1).	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 38 alin. (1) din Legea nr. 119/1996
17.	Nerespectarea de către ofiterul de stare civilă a dispozițiilor privind căsătoria prevăzute la art. 26-31 ¹ .	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. q) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 26 - art. 31 ¹ din Legea nr. 119/1996
18.	Nedeclararea modificărilor intervenite în străinătate în statutul civil sau cu privire la nume, în termenul prevăzut la art. 44 alin. (4).	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 44 alin. (4) din Legea nr. 119/1996
19.	Nerespectarea dispozițiilor privind predarea-preluarea documentelor și gestiunii de stare civilă de către ofiterii de stare civilă, prevăzute la art. 62 alin. (2).	nerespectarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. s) din Legea nr. 119/1996	100 lei - 500 lei	art. 62 alin. (2) din Legea nr. 119/1996

Notă:

1. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de la punctele 1, 2, 5, 6, 9, 10, 11, 15, 16 și 18 se face pe bază de proces-verbal, de către ofiterii de stare civilă, atât din cadrul serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor de pe raza județului Sibiu, cât și din cadrul primăriilor unităților administrativ-teritoriale, acolo unde nu au fost constituite S.P.C.L.E.P.

De asemenea, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de la punctele 1, 2, 15 și 16 se poate face și de către ofiteri sau agenți de poliție din cadrul Poliției Române.

2. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de la punctele 1a, 3, 4, 4a, 7, 8, 12, 13, 14, 17 și 19 se face pe bază de proces-verbal, de către personalul desemnat din cadrul Direcției Județene de Evidență a Persoanelor Sibiu, respectiv din cadrul Direcției Generale pentru Evidența Persoanelor București.